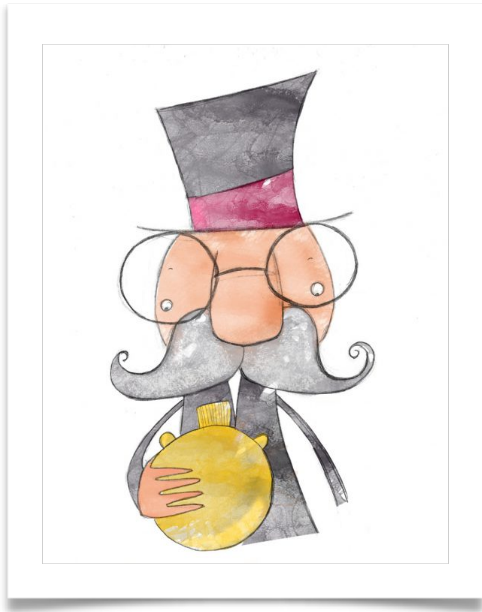

El rellotge daurat

Versió musicada

Col·lectiva de flautes de bec de l'ECMM Vilanova i la Geltrú

Obres de Màrius López, Roger del Campo i Aina Pla.

#LAventuradeCompondre

El senyor Rafael mai faltava a la seva cita a l'estació de trens. A qui esperaria hores i hores mirant el seu enorme rellotge daurat?

Els nens del barri sempre reien del senyor Rafael: era tan estrany! Sempre anava vestit de vint-i-un botó, com si anés a un casament, però a un casament de fa molts anys. I és que el senyor Rafael sempre duia un elegant barret, uns bigotis punxeguts i unes ulleres rodones que li tapaven mitja cara.

- Metall -

Metall

#LAventuradeCompondre

Màrius López
arranjament: Eloi Fuguet

Em G D Am

Soprano 1

Soprano 2

Soprano 3 / Contralt

5

Em G Am D7 Em

Un dia, el senyor Rafael, en veure els nens riure, s'hi va apropar amb el seu rellotge daurat i el seu bastó de fusta.

- Tot i que no ho creieu, la meva funció a l'estació és fonamental. Sense mi, els trens mai sortirien ni arribarien puntuals. Fa dècades que dono corda a tots els rellotges de l'estació i controlo que els trens surtin exactament a la seva hora: ni un minut abans, ni un minut després.
- I per això necessita vostè anar tan elegant?
- No, vaig tan elegant perquè estic esperant algú. El que sí que puc dir-vos és que aquest rellotge daurat és màgic. Ell controla el temps i fa que tot funcioni.

- Simba -

Simba

#LAventuradeCompondre

Aina Pla
arranjament: Eloi Fuguet

Em Am Em G D7 Em

Soprano 1

Soprano 2

Soprano 3 / Contralt

5

D D7 Am Em D7 Em

Però els nens, evidentment, no van creure ni una paraula del que els va explicar. Ara tot estava automatitzat, i els trens, tan moderns i ràpids, no necessitaven que ningú controlés els rellotges de l'estació i encara menys un vell rellotge daurat.

- El que li passa al senyor Rafael és que està una mica tocat de l'ala.
- Però serà veritat allò que espera algú?
- Doncs si és veritat arriba amb molts anys de retard!

Veritat o mentida, l'estació de trens d'aquell lloc presumia de ser l'única de tot el país on mai cap tren havia arribat amb retard.

Veritat o mentida, el senyor Rafael sempre acudia elegant i somrient, i sempre marxava amb el cap cot, molt més trist que els matins.

Va arribar el Nadal. Feia fred i de fons uns músics tocaven melodies ben conegudes.

- Jingle Bells -

Jingle Bells

El trineu

James Lord Pierpont
arranjament: Eloi Fuguet

G Em C D7
1.

Soprano 1

Soprano 2

Contralt

8
G D7 G G Em D Em
2.

16
C G D D7 D7 Em G Em G
1. 2.

Aleshores, d'un dels trens que arribava de la costa, se'n va baixar una estranya senyora gran. Duia un vestit blanc fins als peus i un delicat para-sol que tapava la seva cara. On anirà aquesta dona tan estranya? Es van preguntar sorpresos els nens de l'estació.

Aviat van saber la resposta. La dona de blanc es va apropar amb pas tranquil fins al banc de l'estació en què cada dia, el senyor Rafael mirava nerviós el seu rellotge daurat.

Cap dels dos va dir res, però es van abraçar amb molt d'afecte.

- Em portes a prendre una xocolata amb xurros, Rafael? – va preguntar coqueta la dona de blanc.

I tots dos es van allunyar somrient per l'estació, per la sorpresa dels nens que sempre molestaven al senyor Rafael.

- Fang de muntanya -

Fang de muntanya

#LAventuradeCompondre

Roger del Campo
arranjament: Eloi Fuguet

Em G D7 Em

Soprano 1

Soprano 2

Soprano 3 / Contralt

5

G C Em D7 Em

L'endemà, el senyor Rafael, amb el seu rellotge daurat, no va aparèixer per l'estació.

I des de llavors, els trens mai més van arribar puntuals.

Fi.